

21.08.2017

Ilość załączników 955/12017
Nr. Dz. Białystok, 17 sierpnia 2017 r.
Podpis: [Podpis]

WOJEWODA PODLASKI
15-213 Białystok, ul. Mickiewicza 3

NK-II.4131.110.2017.DC

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 z późn. zm.),

stwierdzam nieważność

uchwały Nr LVII/337/17 Rady Miejskiej w Sokółce z dnia 10 lipca 2017 r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Sokółka.

UZASADNIENIE

W dniu 10 lipca 2017 r. Rada Miejska w Sokółce podjęła uchwałę Nr LVII/337/17 w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Sokółka. Uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 19 lipca 2017 r.

Przeprowadzona analiza wykazała, iż uchwała podjęta została z istotnym naruszeniem prawa, w związku z czym w dniu 10 sierpnia 2017 r. wszczęte zostało postępowanie nadzorcze w sprawie stwierdzenia jej nieważności w całości.

W toku badania legalności Regulaminu, stanowiącego załącznik Nr 1 do uchwały, organ nadzoru stwierdził, iż podjęte przez Radę Miejską w Sokółce uregulowania wykraczają poza dyspozycję normy prawnej przepisu art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1289).

Regulamin czystości i porządku nie może wykraczać poza materie przewidziane w powyższym artykule, przepis ten bowiem stanowi delegację ustawową dla wydania aktu prawa niższej rangi, ściśle określając zakres spraw, które mogą być przedmiotem unormowania uchwały rady gminy. Nie daje on prawa radzie gminy ani do stanowienia aktów prawa miejscowego regulujących zagadnienia inne niż wymienione w tym przepisie, ani podejmowania regulacji w inny sposób niż wskazany przez ustawodawcę, gdyż oznaczałoby to wykroczenie poza zakres delegacji ustawowej (Wyrok WSA w Olsztynie z dnia

21 października 2008 r., sygn. akt II SA/Ol 417/08). Katalog spraw, które ustawodawca pozwolił radzie gminy ująć w regulaminie utrzymania czystości i porządku na terenie gminy jest zamknięty, a rada może dokonywać regulacji prawnych tylko w takim zakresie, w jakim została do tego upoważniona. Takie rozwiązanie legislacyjne jest uzasadnione z uwagi na wkroczenie poprzez przepisy prawa miejscowego w sferę praw i wolności obywateli.

Analizując przedmiotową uchwałę organ nadzoru stwierdził, że zapis § 23 Załącznika Nr 1 do uchwały, przekracza upoważnienie ustawowe zawarte w art. 4 ust. 2 pkt 8 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, bowiem Rada Miejska w Sokółce wskazała, iż „deratyzację (...) przeprowadzają właściciele na własny koszt” że „obowiązek deratyzacji w odniesieniu do właścicieli budynków jednorodzinnych, powinien być realizowany w miarę potrzeby”.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z 27 listopada 2007r , (sygn. akt. II SA/Wr 424/07), stwierdził, że rada realizując postanowienia przepisu art. 4 ust. 2 pkt 8 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, nie może wskazać w uchwale podmiotów (tu właścicieli nieruchomości), które zobowiązane są do poniesienia kosztów deratyzacji: „Sąd nie podzielił tym samym twierdzenia organu gminy, iż zamieszczenie w uchwale postanowienia dotyczącego ponoszenia kosztów przeprowadzenia deratyzacji przez właściciela nieruchomości znajduje oparcie w przepisie art. 5 ust. 1 pkt 5 ustawy, bowiem norma kompetencyjna zawarta w art. 4 ust. 2 pkt 8 ustawy (wyznaczanie obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania) nie może stanowić upoważnienia do regulowania przez radę gminy kwestii dotyczących ponoszenia kosztów deratyzacji”.

Należy podkreślić, że organ stanowiący podejmując kwestionowaną uchwałę Nr LVII/337/17 w dnia 10 lipca 2017 r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Sokółka, dokonał poprawnej korekty poprzedniej uchwały, polegającej na usunięciu wadliwych zapisów oraz na doprecyzowaniu zapisu dotyczącego wyznaczenia obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania.

Jednak dodanie zapisów o kosztach oraz nałożenie obowiązków na właścicieli nieruchomości stanowi przekroczenie delegacji ustawowej wynikającej z art. 4 ust. 2 pkt 8 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Konstrukcja gramatyczna zapisów dotyczących deratyzacji uniemożliwia stwierdzenie nieważności poszczególnych zwrotów odnoszących się jedynie do ww. kwestii. Dlatego też postępowaniem nadzorczym objęto cały ust. 2 i ust. 3 art. 23 załącznika do uchwały – co tym

samym powoduje zakwestionowanie również zapisów określających terminy przeprowadzania deratyzacji.

Powyższe natomiast powoduje że uchwała nie zawiera jednego z jej obligatoryjnych elementów. W uzasadnieniu wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 27 czerwca 2014 r., sygn. akt IV SA/Wr 171/13, wskazano, że niewypełnienie przez uchwałę rady gminy określonego prawem zakresu regulacji uzasadnia stwierdzenie jej nieważności w całości, pomimo ujęcia w jej treści niewadliwych przepisów.

Podsumowując powyższe należy jeszcze raz stwierdzić, że elementy obligatoryjne regulaminu utrzymania czystości i porządku w gminie są określone szczegółowo w art. 4 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Mają one charakter wyczerpujący, a wykładnia rozszerzająca, pozwalająca na zastosowanie tego przepisu dla uregulowania innych kwestii, które nie zostały w nim wymienione jest niedopuszczalna.

W związku z powyższym orzeczenie o nieważności przedmiotowej uchwały w całości uznać należy za w pełni uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie służy Gminie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Otrzymuje:

Rada Miejska w Sokółce

Z up. WOJEWODY PODLASKIEGO

Zofia Siłwonik
Dyrektor

Wydziału Nadzoru i Kontroli